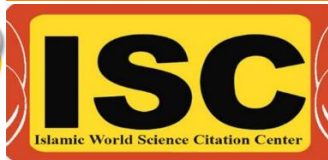

دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

مدیریت اطلاع رسانی پزشکی و منابع علمی

راهنمای آموزشی شاخص های علم سنجی

کتابخانه مرکز آموزشی درمانی الزهرا (س)

تهیه کننده : مینا طاهری و اشرف کریمی

آدرس سایت کتابخانه دیجیتال دانشگاه: diglib.mui.ac.ir

وب آو ساینس (**Web of Science**) یک پایگاه اطلاعاتی علمی جهانی است که در دهه ۱۹۶۰ توسط موسسه تامسون رویترز تأسیس شده است. این پایگاه به عنوان یکی از بزرگ‌ترین و معتبرترین منابع علمی در دنیا شناخته می‌شود و از آن برای دسترسی به مقالات، کتاب‌ها، و داده‌های پژوهشی در زمینه‌های مختلف علمی استفاده می‌شود

۱. پوشش گسترده علمی: وب آو ساینس شامل بیش از ۲۹ پایگاه مختلف است که بیش از ۸۰ میلیون رکورد علمی در زمینه‌های گوناگون از جمله فیزیک، مهندسی، علوم اجتماعی، علوم انسانی، و پزشکی را نمایه‌سازی می‌کند

۲. ابزارهای تحلیل استنادی: وب آو ساینس امکانات بی‌نظیری برای تحلیل اسنادها فراهم می‌کند. این امکانات شامل تجزیه و تحلیل کیفیت مقالات بر اساس شاخص‌هایی مانند ضریب تأثیر (Impact Factor) و H-Index می‌باشد

۳. مرتب‌سازی و فیلتر کردن نتایج: به کاربران اجازه می‌دهد نتایج جستجوی خود را بر اساس سال، نوع مقاله، و دیگر معیارهای مختلف مرتب و فیلتر کنند

۴. دسترسی به مقالات و منابع معتبر: وب آو ساینس تنها مقالاتی را نمایه‌سازی می‌کند که در نشریات معتبر و داوری‌شده منتشر شده‌اند. این ویژگی باعث می‌شود تا پژوهشگران بتوانند به منابعی معتبر و مورد تأیید دسترسی داشته باشند

۵. دسترس پذیری و پشتیبانی از چند زبان: این پایگاه از زبان‌های مختلف پشتیبانی می‌کند و به محققان این امکان را می‌دهد که بدون محدودیت زبانی به منابع علمی دسترسی داشته باشند

۶. نظام رتبه‌بندی: وب آو ساینس دارای سیستم‌های رتبه‌بندی علمی مانند شاخص‌های ایمپکت فکتور و رتبه Q برای مجلات است که به پژوهشگران کمک می‌کند تا ارزش علمی منابع را بسنجند

۷. دسترسی به منابع اول: با استفاده از این پایگاه، کاربران می‌توانند به مقالات منتشر شده در مجلات معتبر بین‌المللی و همچنین به داده‌های مربوط به کنفرانس‌ها و مقالات کتاب نیز دسترسی پیدا کنند.

دسترسی رایگان به وب اف ساینس

دسترسی به وب آو ساینس (**Web of Science**) به طور رایگان به چندین روش ممکن است، اگرچه بیشتر روش‌های دسترسی مستلزم پرداخت هزینه هستند. چندین روش برای به دست آوردن دسترسی رایگان یا کاهش هزینه‌ها به شرح زیر است:

۱. دسترسی رایگان از طریق معرفی دوستان: برخی از سایت‌ها مانند گیگاپیپر از کاربران خود می‌خواهند که وب آو ساینس را به سه نفر از دوستان خود معرفی کنند. پس از این معرفی، کاربر می‌تواند به شکل رایگان به یوزر و پسورد وب آو ساینس دسترسی پیدا کند
۲. استفاده از اشتراک‌های دانشگاهی: بسیاری از دانشگاه‌ها و موسسات آموزشی به پایگاه وب آو ساینس دسترسی دارند. اگر شما دانشجو یا کارمند یک دانشگاه باشید، می‌توانید از طریق حساب کاربری دانشگاه خود به این پایگاه دسترسی پیدا کنید. معمولاً این دسترسی از طریق IP های دانشگاه‌ها امکان‌پذیر است
۳. دسترسی موقت یا **trial**: برخی از خدمات و برنامه‌ها، مانند ایران پیپر، امکان دسترسی رایگان یک ماهه به وب آو ساینس را ارائه می‌دهند. این نوع دسترسی معمولاً به صورت موقت و با ثبت‌نام در سایت‌های مربوطه به کاربران داده می‌شود^۶
۴. استفاده از پلتفرم‌های جایگزین: برخی از پلتفرم‌ها مانند یابش (Yabesh) دسترسی رایگان به وب آو ساینس و دیگر پایگاه‌های علمی را برای کاربران خود فراهم می‌کنند. استفاده از این پلتفرم‌ها می‌تواند به عنوان یک گزینه برای دسترسی به اطلاعات علمی مد نظر باشد

اهمیت و کاربردهای وب آو ساینس

- تحلیل عملکرد علمی: وب آو ساینس به محققان و دانشگاه‌ها کمک می‌کند تا عملکرد علمی خود و دیگران را بررسی کرده و روندهای تحقیقاتی را تحلیل کنند. این ابزار به ویژه برای ارزیابی تأثیر تحقیقات و شناسایی نویسندگان و مجلات برجسته مفید است
- دسترسی به محتوای آموزشی: این پایگاه به کاربران اجازه می‌دهد تا در مقاطع مختلف آموزشی، به مقالات و محتوای تخصصی در رشته‌های مختلف دسترسی پیدا کنند

آیا وب آو ساینس شامل تمام مقالات علمی است؟

وب آو ساینس (Web of Science) به عنوان یکی از معتبرترین پایگاه‌های داده استنادی در دنیا، پوشش جامعی از بسیاری از مجلات علمی و مقالات تحقیقاتی را فراهم می‌کند، اما تمام مقالات علمی را شامل نمی‌شود. ویژگی‌های زیر به وضوح این موضوع را تبیین می‌کند:

۱. **انتخاب مجلات معتبر:** وب آو ساینس به صورت خاص و هدفمند، فقط مقالات منتشر شده در مجلات معتبر و با کیفیت بالا را نمایه می‌کند. این پایگاه شامل بیش از ۱۲۳۱۱ ژورنال در حوزه‌های مختلف از جمله علوم پایه، علوم اجتماعی و هنر و علوم انسانی است. ^۴بر این اساس، هر مقاله‌ای که در مجلات نامعتبر یا بی کیفیت منتشر شده باشد، در این پایگاه نمایه نخواهد شد.

۲. **زیرمجموعه‌های مختلف:** وب آو ساینس شامل چندین پایگاه داده است که هر کدام به دسته‌های خاصی از مقالات مربوط می‌شوند. به عنوان مثال، زیرمجموعه Science Citation Index شامل حدود ۸۵۰۰ ژورنال در علوم پایه، Social Sciences Citation Index با حدود ۳۰۰۰ ژورنال در علوم اجتماعی و Arts & Humanities Citation Index با حدود ۱۷۰۰ ژورنال در هنر و علوم انسانی را شامل می‌شود. ^۴این نشان می‌دهد که وب آو ساینس تلاش می‌کند بر روی کیفیت و اعتبار مقالات تمرکز کند نه بر کمیت آنها.

۳. **عدم پوشش مقالات غیر ژورنالی:** این پایگاه عموماً شامل مقالات کنفرانس، کتاب‌ها و سایر منابع غیر ژورنالی نیست. اگرچه داوطلبانه برخی از مقالات کنفرانس‌ها را نمایه کرده است، اما مقالاتی که در دیگر منابع منتشر شده‌اند، مانند وبسایت‌ها، غالباً در این پایگاه پوشش داده نمی‌شوند.

۴. **تمرکز بر مقالات انگلیسی‌زبان:** عمده مقالات حاضر در وب آو ساینس به زبان انگلیسی هستند. اگرچه برخی مقالات به زبان‌های دیگر نیز نمایه می‌شوند، اما الزامات زبانی و کیفیت تحقیقاتی می‌تواند محدودکننده باشد.

ISC پایگاه استنادی علوم جهان اسلام

ISC مخفف (Center Citation Science World Islamic) است. یک سازمان علمی و پژوهشی با هدف ترویج و پیشبرد علم و فناوری در جهان اسلام است. خدمات مرتبط با پژوهش را ارائه می دهد و شامل پایگاه های اطلاعاتی برای نشریات فارسی و لاتین و همچنین مجلات مختلف علمی می باشد.

اهداف اصلی پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) عبارتند از:

- ۱- ترویج تحقیقات علمی: هدف ISC ترویج تحقیق و توسعه در زمینه های مختلف علمی در جهان اسلام است.
- ۲- افزایش دید و دسترسی: به دنبال افزایش دسترسی به اطلاعات و منابع علمی برای محققان کشورهای عضو است. حمایت از همکاری دانشگاهی ISC: همکاری و همکاری بین محققان و مؤسسات در سراسر جهان اسلام را تسهیل می کند.
- ۳- ارزیابی و ارزیابی کیفیت: این مرکز مجلات علمی و نشریات دانشگاهی را ارزیابی و نمایه می کند و اطمینان حاصل می کند که آنها استانداردهای آکادمیک خاصی را برآورده می کنند. جمع آوری و تجزیه و تحلیل داده ها ISC: داده های مربوط به خروجی و تأثیر علمی را جمع آوری می کند و بینشی در مورد روندهای تحقیقاتی و عملکرد مؤسسات ارائه می کند.
- ۴- ظرفیت سازی: این مرکز در آموزش پژوهشگران و مؤسسات در زمینه استفاده از پایگاه های استنادی و ارتباطات علمی ایفای نقش می کند.
- ۵- تقویت روابط بین الملل: هدف ISC ترویج گفتگو و مشارکت بین کشورهای اسلامی و جامعه علمی جهانی است. این اهداف به تقویت اکوسیستم علمی کشورهای اسلامی و افزایش کمک آنها به دانش جهانی کمک می کند.

مرکز استنادی علوم جهان اسلام (ISC) انواع مختلفی از انتشارات را در پایگاه داده خود گنجانده است، مانند:

- ۱- مجلات علمی: مجلاتی با داوری که طیف وسیعی از زمینه های علمی از جمله علوم طبیعی، مهندسی، پزشکی و علوم اجتماعی را پوشش می دهند.
- ۲- مجموعه مقالات کنفرانس: مقالات و مقالات ارائه شده در کنفرانس های محلی، منطقه ای و بین المللی.
- ۳- پایان نامه ها: کارهای تحقیقاتی تکمیل شده توسط دانشجویان کارشناسی ارشد
- ۴- گزارش های تحقیقاتی: گزارش های جامع در مورد پروژه های تحقیقاتی خاص که اغلب توسط مؤسسات دولتی یا خصوصی تأمین می شود.
- ۵- کتابها و مونوگرافها: کتابهای علمی و انتشارات مستقلی که به گفتمان دانشگاهی کمک می کنند. اختراعات: نوآوری ها و اختراعاتی که به طور رسمی به ثبت رسیده اند.
- ۶- سایر خروجی های علمی: این ممکن است شامل مقالات فنی، مقالات، و بررسی هایی باشد که مربوط به جامعه است.

مرکز استنادی علوم جهان اسلام (ISC) از طریق چندین طرح کلیدی به تحقیقات در جهان اسلام کمک می‌کند:

- ۱- نمایه سازی و دیده شدن ISC: طیف وسیعی از مجلات علمی را نمایه می‌کند و باعث افزایش دید و دسترسی به خروجی های تحقیقاتی کشورهای اسلامی می‌شود. این به محققان کمک می‌کند تا به مخاطبان گسترده تری دست یابند و تضمین می‌کند که کار آنها در سطح جهانی شناخته شده است.
- ۲- تسهیل دسترسی به اطلاعات: با گردآوری پایگاه‌های اطلاعاتی مقالات علمی، مقالات کنفرانس و پایان‌نامه‌ها، ISC دسترسی آسان به انبوهی از اطلاعات را در اختیار محققان قرار می‌دهد و همکاری و اشتراک دانش را تقویت می‌کند.
- ۳- حمایت از ارزیابی تحقیقات ISC: ابزارهایی را برای ارزیابی تأثیر و کیفیت تحقیقات انجام شده در منطقه فراهم می‌کند. این شامل معیارهای استناد و تجزیه و تحلیل است که به اندازه‌گیری تأثیر علمی و عملکرد تحقیق کمک می‌کند.
- ۴- تشویق همکاری ISC: همکاری آکادمیک را بین محققان، دانشگاه‌ها و مؤسسات در جهان اسلام و با جوامع علمی جهانی ترویج می‌کند. این همکاری‌ها می‌تواند منجر به پروژه‌های تحقیقاتی مشترک، به اشتراک گذاری بهترین شیوه‌ها و افزایش فرصت‌های مالی شود.
- ۵- سازماندهی کارگاه‌ها و آموزش‌ها: این مرکز سمینارها، کارگاه‌ها و جلسات آموزشی را برای ارتقای مهارت‌های پژوهشگران در انتشارات علمی، تجزیه و تحلیل استناد و ارتباطات پژوهشی مؤثر برگزار می‌کند.
- ۶- حمایت از سیاست ISC: با سیاست‌گذاران و رهبران دانشگاهی برای حمایت از توسعه علم و فناوری در جهان اسلام، با هدف تأثیرگذاری بر تصمیمات سیاستی که از تحقیق و آموزش حمایت می‌کند، درگیر می‌شود.
- ۷- شبکه بین‌المللی: با اتصال محققان و مؤسسات در سطح جهانی، ISC به تسهیل تبادلات و مشارکت‌های تحقیقاتی بین‌المللی کمک می‌کند و چشم‌انداز علمی را غنی می‌کند.
- ۸- ارتقای دسترسی آزاد ISC: از جنبش دسترسی آزاد پشتیبانی می‌کند و محققان را تشویق می‌کند که یافته‌های خود را در قالب‌های آزادانه منتشر کنند، که به انتشار دانش فراتر از مرزهای آکادمیک سنتی کمک می‌کند.

H-Index

شاخصی عددی است که می‌کوشد بهره‌وری و تأثیرگذاری علمی دانشمندان را به صورت کمی نمایش دهد. این شاخص با در نظر گرفتن تعداد مقالات بر استناد افراد و تعداد دفعات استناد شدن آن مقالات توسط دیگران محاسبه می‌شود. این را به زبان ساده تری برایتان توضیح می‌دهیم. شاخص H هر محقق بر اساس تعداد مقالات او (H) است که به هر کدام حداقل H بار ارجاع شده باشد. مثلاً، اگر شاخص H یک محقق ۶ است یعنی ۶ مقاله علمی دارد که به هر یک از آن‌ها حداقل ۶ بار در مقالات دیگر ارجاع شده است. این بدین معناست که اعتبار یک محقق بر اساس تعداد مقالات سطح بالایی که منتشر کرده است مشخص می‌شود نه فقط یک یا دو مقاله ای که امتیاز خوبی داشته باشند.

اندازه گیری دقیق شاخص اچ به میزان جامعیت پایگاه‌ها بستگی دارد. به همین علت معمولاً شاخص‌هاچ یک‌نفر در پایگاه‌های مختلف متفاوت است.

محاسبه شاخص h برای یک پژوهشگر فرضی

۱	۲	۳	۴	۵	*۶	۷	۸	۹	۱۰	مقالات
۱۲	۱۰	۱۰	۹	۸	۶	۵	۳	۱	۰	استنادات

H-INDEX پژوهشگران

پژوهشگران جدید: h-index حدود ۵ تا ۱۰ اغلب برای کسانی که به تازگی حرفه آکادمیک خود را شروع کرده‌اند، مانند دانشجویان دکترا یا فوق دکترا، خوب در نظر گرفته می‌شود.

محققین تثبیت شده: برای محققانی که ۱۰ تا ۲۰ سال فعالیت داشته‌اند، h-index در محدوده ۱۵ تا ۳۰ رایج است و اغلب بسته به رشته، قوی در نظر گرفته می‌شود.

محققان در این زمینه: محققان بسیار تأثیرگذار، به ویژه آنهایی که بیش از ۲۰ سال در دانشگاه هستند، ممکن است شاخص‌های h بالاتر از ۳۰ داشته باشند که اغلب در رشته‌های خاص به دهه ۴۰ یا بالاتر می‌رسد.

توجه به این نکته مهم است که به دلیل تفاوت در شیوه‌های انتشار و نرخ استناد، انتظارات برای نمرات h-index می‌تواند در زمینه‌های مختلف بسیار متفاوت باشد. به عنوان مثال، رشته‌هایی مانند پزشکی و علوم زیستی معمولاً در مقایسه با ریاضیات یا علوم اجتماعی دارای میانگین h-index بالاتری هستند.

به طور کلی، در حالی که h-index می‌تواند بینشی در مورد تأثیر یک محقق ارائه دهد، نباید تنها معیار مشارکت یا کیفیت یک محقق باشد. عوامل دیگری مانند محتوای نشریات و ارتباط آنها با این حوزه نیز نقش تعیین‌کننده‌ای دارند.

شاخص h دارای محدودیت‌های متعددی است که می‌تواند پایایی آن را به عنوان معیاری از تأثیر تحقیق تحت تأثیر قرار دهد. در اینجا چند محدودیت کلیدی وجود دارد:

تنوع در زمینه: شیوه‌های استناد در رشته‌ها متفاوت است. برخی از فیلدها به طور طبیعی دارای نرخ استناد بالاتری نسبت به سایرین هستند، که باعث می‌شود شاخص h کمتر بین فیلدها قابل مقایسه باشد.

عمر انتشارات: h -index به نفع مقالات قدیمی‌تر است که زمان زیادی برای جمع‌آوری استناد داشته‌اند. محققان در مراحل اولیه ممکن است به دلیل داشتن سال‌های انتشار کمتر، شاخص‌های h پایین‌تری داشته باشند.

استنادها و کیفیت: h -index استنادها را بدون در نظر گرفتن کیفیت مقالات استنادکننده می‌شمارد. h -index بالا لزوماً به این معنی نیست که تحقیق از کیفیت یا تأثیر بالایی برخوردار است.

خود استنادها: نویسندگان ممکن است شاخص h خود را از طریق خود استنادی، جایی که آثار قبلی خود را ذکر می‌کنند، افزایش دهند.

اثر آستانه: شاخص h مشارکت‌های زیر آستانه خود را نشان نمی‌دهد. به عنوان مثال، نویسنده‌ای با شاخص $h=10$ ممکن است مقالات بسیاری با کمتر از 10 استناد داشته باشد که منعکس‌کننده سهم قابل توجهی باشد اما در h -index به حساب نمی‌آید.

مشارکت‌های غیر نویسنده: در محیط‌های تحقیقاتی مشارکتی، h -index مشارکت‌های چند نویسنده را در نظر نمی‌گیرد، که می‌تواند تأثیر یک فرد را نادرست نشان دهد.

تغییرپذیری را نادیده می‌گیرد: h -index تغییرات در تعداد استنادها در بین مقالات جداگانه را در نظر نمی‌گیرد. یک نویسنده ممکن است مقالات زیادی با استنادات کم داشته باشد، اما چند مقاله با استناد بالا که به طور نامتناسبی در شاخص h نقش دارند.

اندازه‌گیری استاتیک: شاخص h یک عکس فوری در زمان است و تغییرات در روند استناد در طول زمان را منعکس نمی‌کند.

این محدودیت‌ها نشان می‌دهند که اگرچه شاخص h می‌تواند نمای کلی مفیدی از تأثیر نویسنده ارائه دهد، باید در کنار سایر معیارها و ارزیابی‌های کیفی برای ارزیابی جامع‌تر در نظر گرفته شود.

Scopus، Google Scholar و ISI (Web of Science) همگی پایگاه های داده ای هستند که برای تحقیقات دانشگاهی استفاده می شوند، اما دارای ویژگی ها و ویژگی های متمایز هستند. در اینجا تفاوت های اصلی وجود دارد:

۱. پوشش محتوا

Scopus: این یک پایگاه جامع چکیده و استنادی است که طیف گسترده ای از رشته ها را پوشش می دهد، به ویژه در علوم، فناوری، پزشکی، علوم اجتماعی، و هنر و علوم انسانی. این شامل مقالات مجلات بررسی شده، مقالات کنفرانس و پتنت است.

Google Scholar: این یک موتور جستجوی آزاد و قابل دسترسی است که مقالات علمی را از رشته های مختلف، از جمله پایان نامه ها، کتاب ها، مقالات کنفرانس و پیش چاپ ها، در بسیاری از ناشران و مخازن فهرست بندی می کند. طیف وسیع تری از محتوا، از جمله ادبیات خاکستری را به تصویر می کشد، اما ممکن است فاقد استانداردهای نمایه سازی دقیق ISI و Scopus باشد.

ISI (Web of Science): این یک پلت فرم مبتنی بر اشتراک است که شامل مجموعه ای از مجلات علمی با کیفیت بالا در زمینه های مختلف است. از یک رویکرد انتخابی استفاده می کند و بر مجلاتی متمرکز است که استانداردهای خاصی از تاثیر و کیفیت استناد را برآورده می کنند.

۲. معیارها و ابزار استناد

Scopus: مجموعه ای قوی از معیارهای استناد، از جمله h-index، SJR (رتبه مجله) و SCImago SNIP تاثیر عادی شده منبع در هر مقاله) را ارائه می دهد. این به طور گسترده در دانشگاه برای ارزیابی تأثیر پژوهش استفاده می شود.

Google Scholar h-index: کمتر رسمی و معیارهای استنادی مختلف را ارائه می دهد، اما به دلیل پوشش گسترده تر آن شناخته شده است. معیارهای آن به دلیل گنجاندن محتوای غیربازبینی شده می تواند کمتر قابل اعتماد باشد.

ISI (Web of Science): ابزارهای پیشرفته تجزیه و تحلیل استناد از جمله h-index و عوامل تاثیر مجلات مختلف (مانند ضریب تاثیر مجله) را ارائه می دهد. این به عنوان دقیق در نظر گرفته می شود و اغلب برای ارزیابی کیفیت مجله استفاده می شود.

۳. قابلیت دسترسی

Scopus: به اشتراکی نیاز دارد که معمولاً توسط مؤسساتی مانند دانشگاه ها و سازمان های تحقیقاتی ارائه می شود.

Google Scholar: استفاده رایگان و قابل دسترسی برای هر کسی که به اینترنت دسترسی دارد، باعث محبوبیت گسترده ای در بین محققان و عموم مردم شده است.

(Web of Science): همچنین به اشتراک نیاز دارد و دسترسی معمولاً از طریق مؤسسات دانشگاهی یا کتابخانه ها فراهم می شود.

۴. رابط کاربری و تجربه

Scopus: یک رابط کاربری پسند با ویژگی های جستجوی پیشرفته، ابزارهای تجزیه و تحلیل اسناد و قابلیت های شخصی سازی شده ارائه می دهد.

Google Scholar: دارای یک رابط جستجوی ساده است که به راحتی قابل پیمایش است، اما ممکن است همان عمق ابزارهای تحلیلی Scopus یا ISI را ارائه ندهد.

ISI (Web of Science): دارای رابط آکادمیک سنتی تری است که ممکن است برای استفاده کامل از ابزارهای جستجو و اسناد پیشرفته آن نیاز به آموزش داشته باشد.

به طور خلاصه، Scopus و (Web of Science) پایگاه های معتبری هستند که بر محتوای بررسی شده و تجزیه و تحلیل اسناد پیشرفته تمرکز دارند، در حالی که Google Scholar دسترسی وسیع تری به انواع مختلف محتوای علمی ارائه می دهد، اما ممکن است فاقد نمایه سازی دقیق و کنترل اسناد باشد. دو تا دیگر انتخاب بین آنها اغلب به نیازهای تحقیقاتی خاص، دسترسی سازمانی و نوع محتوای مورد نظر بستگی دارد.

The screenshot shows the Scopus search interface. At the top, there are search filters for 'Journal/Book Title', 'Author', 'ISSN/ISBN', 'Publisher', and 'Indexed in'. Below these is a search bar with a 'جستجو' (Search) button. A yellow callout box points to the 'H-Index' column in the results table, with text: 'تعداد مقالات هر اسناد افراد و تعداد دفعات استناد شدن آن مقالات' (Number of articles per document, number of people, and number of times those articles are cited). The results table lists four journals:

No.	Title	Subject Category	Publisher/Holder	IF	IF Quartile	CiteScore	CiteScore Quartile	H-Index	Indexed in	Details
1	CA: A Cancer Journal for Clinicians ISSN/ISBN: 0007-9235, 1542-4863	Hematology Oncology	Wiley, ProQuest	503.100	Q1	873.20	Q1	211	ISI, Scopus, PubMed, Embase	
2	Nature Reviews. Drug Discovery ISSN/ISBN: 1474-1776, 1474-1784	General Medicine Pharmacology	Nature, ProQuest	122.700	Q1	137.40	Q1	391	ISI, Scopus, PubMed, Embase	
3	The Lancet ISSN/ISBN: 0140-6736, 1474-547X	General Medicine	ClinicalKey, Elsevier, ProQuest	98.400	Q1	148.10	Q1	895	ISI, Scopus, PubMed, Embase	
4	New England Journal of Medicine ISSN/ISBN: 0028-4793, 1533-4406	General Medicine	ProQuest	96.200	Q1	145.40	Q1	1,184	ISI, Scopus, PubMed, Embase	

G-index

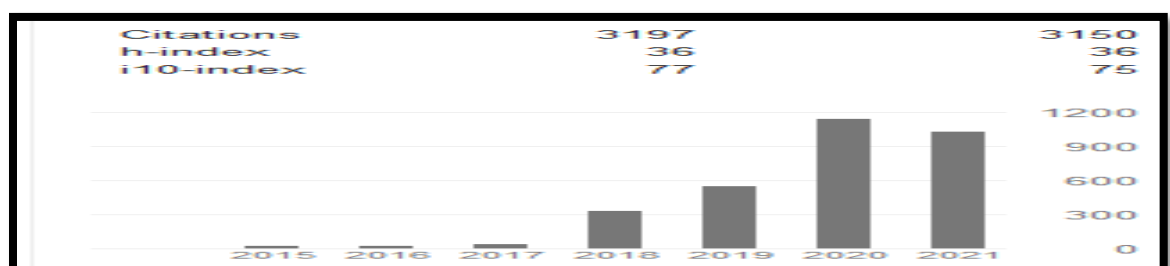
یکی از ضعف‌های شاخص اچ، نادیده گرفتن مقالات پراستناد است. در سال ۲۰۰۶ شاخص G برای تکمیل عملکرد شاخص h و رفع این ضعف توسط دانشمندی بلژیکی به نام Egghe معرفی شد. در این شاخص بر خلاف شاخص هرش به مقالاتی که بیش‌تر مورد استناد قرار می‌گیرد وزن بیش‌تری داده می‌شود. برای محاسبه شاخص جی نیز باید مقالات بر اساس تعداد استناد مرتب کرد. مشابه جدول زیر، فراوانی تجمعی در هر ستون محاسبه می‌شود. همچنین در هر ستون، شماره مقاله به توان دو می‌رسد (جی به توان ۲). ستونی که تعداد «جی به توان ۲» آن بزرگ‌تر از «فراوانی تجمعی استنادات» باشد را در نظر می‌گیریم. شماره مقاله ستون قبلی، شاخص جی است. به عنوان مثال در جدول زیر عدد ۶ شاخص جی است زیرا از ۶ به توان ۲ به بعد، فراوانی تجمعی استنادات کم‌تر از «ضریب جی به توان ۲» است. با دقت در نحوه محاسبه G-Index در می‌یابیم که میزان G-Index هیچ وقت کم‌تر از H-Index نخواهد بود.

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	تعداد مقالات
۸	۷	۶	۶	۵	۵	۴	۳	۱	۰	۰	تعداد استنادات
۸	۱۵	۲۱	۲۷	۳۲	۳۷	۴۱	۴۴	۴۵	۴۵	۴۵	فراوانی تجمعی استنادات
۱	۴	۹	۱۶	۲۵	۳۶	۴۹	۶۴	۸۱	۱۰۰	۱۲۱	جی به توان ۲

از این عدد به بعد فراوانی تجمعی کمتر از جی به توان می باشد پس شاخص جی 6 است

i10-index

شاخص i10-index در سال ۲۰۱۱ در پایگاه اطلاعاتی Google Scholar ارائه شده است. این شاخص بیانگر تعداد اسناد (مقاله، کتاب و سایر انواع گزار شها) منتشر شده از یک نویسنده است که به هر کدام از آنها حداقل ۱۰ بار استناد شده باشد.

M-index

از ضعف های شاخص H این است که نویسندگان تازه کار (به سبب کوتاه بودن عمر پژوهشی) را نمی توان با نویسندگان کهنه کار مقایسه کرد . زیرا که میزان مقالات و استنادات با گذشت زمان افزایش می یابد. هر ش با در نظر گرفتن طول عمر پژوهشی پژوهشگر و اصلاح شاخص اچ متناسب با آن شاخص M را پیشنهاد کرد. در این صورت شاخص H به دست آمده را بر طول عمر پژوهشی یک محقق (از زمان اولین مقاله منتشر شده) تقسیم می کنیم.

تعداد h پژوهشگر

$$M = \frac{h}{n}$$

n زمان اولین پژوهش فرد

JCR

JCR یا Journal Citation Reports یک گزارش سالانه است که توسط Clarivate Analytics که قبلا بخشی از تامسون رویترز بود منتشر می شود که معیارهایی را در مجلات دانشگاهی، از جمله فاکتورهای تأثیر آنها ارائه می کند. تأثیر مجلات را بر اساس داده های استنادی ارزیابی می کند، که می تواند به محققان کمک کند مجلات معتبر را برای انتشار کار خود شناسایی کنند. مجلات فهرست شده در JCR اغلب به دلیل استانداردهای پذیرش دقیق و معتبر در نظر گرفته می شوند. مقاله JCR اصطلاحاً به مقاله ای گفته می شود که در یکی از مجلات JCR به چاپ رسیده باشد. مجلات JCR فقط مقالاتی به چاپ می رسند که دارای کیفیت علمی بالایی باشند. مقالات JCR هنگامی اجازه نشر پیدا می کنند که داوران متخصص و حرفه ای مجلات JCR، آن ها را از نظر ساختار علمی و موضوع تحقیق بررسی و تأیید کنند. به علت داوری دقیق و حساس این مجلات، چاپ و اکسپت شدن مقالات JCR نسبت به سایر مقالات زمان بر خواهد بود. از طرفی، مقالات JCR باید از نظر ساختاری، مطابق با ساختار مشخص مقالات علمی باشند.

اطلاعات هر سال مجلات به صورت جداگانه در سیستم JCR ذخیره می گردد. بنابراین، با انتخاب یک سال خاص می توانید تمام اطلاعات مربوط به مجلات همان سال را مشاهده نمایید. زمانی که شما وارد پایگاه JCR می شوید (<https://jcr.clarivate.com>) صفحه ای ظاهر میشود. در این صفحه می توانید سال و نشریه مورد نظر خود را انتخاب کنید و اطلاعات لازم را کسب نمایید. از جمله در قسمت Category میتوانید مجله مناسب با موضوع مورد نظر خود را پیدا کنید. همچنین در قسمت Country مجلات چاپ شده با اعتبار بالای هر کشوری را می توانید مشاهده نمایید.

21,973 journals

Journal name/abbreviation, ISSN/eISSN, category, publisher, country/region

Indicators: Default Customize

Journal name	ISSN	eISSN	Category	Edition	Total Citations	2023 JIF	JIF Quartile	2023 JCI	% of Citab OA
☐ CA-A CANCER JOURNAL FOR CLINICIANS	0007-9235	1542-4863	ONCOLOGY	SCIE	65,932	521.6	Q1	82.09	92.5
☐ NATURE REVIEWS DRUG DISCOVERY	1474-1776	1474-1784	Multiple		48,178	122.8	Q1	13.36	9.9
☐ LANCET	0140-6736	1474-547X	MEDICINE, GENERAL & INTERNAL	SCIE	336,206	98.4	Q1	24.40	19.9
☐ NEW ENGLAND JOURNAL OF MEDICINE	0028-4793	1533-4406	MEDICINE, GENERAL & INTERNAL	SCIE	405,033	96.3	Q1	25.31	1.2
☐ BMJ-British Medical Journal	0959-535X	1756-1833	MEDICINE, GENERAL & INTERNAL	SCIE	163,131	93.7	Q1	10.16	78.8
☐ NATURE REVIEWS MOLECULAR	1471-0072	1471-0080	CELL BIOLOGY	SCIE	65,660	81.4	Q1	8.79	1.3

SJR

اس جی آر، معیاری برای اندازه‌گیری میزان تاثیر علمی مجلات علمی است که به طور هم SCImago Journal Rank مخفف زمان تعداد استنادات انجام شده به مقالات یک مجله و همچنین اعتبار مقالات استناد دهنده را مورد ارزیابی قرار می‌دهد. در یک مقدار عددی است که متوسط تعداد استنادهای موزون به مدارک موجود در سه سال اخیر مجله را در سال مورد SJR واقع نظر نمایش می‌دهد.

شاخص SJR از پایگاه Scopus و پورتال رایگان Scimago قابل دسترسی است.

(SCImago Journal Rank) SJR یک شاخص مبتنی بر ارجاعات است که نشان دهنده تأثیر علمی و اعتبار مجلات است. این شاخص در ارزیابی مجلات، وزن ارجاعات دریافتی را بر اساس اعتبار و رتبه بندی مجلاتی که این ارجاعات را ارائه می‌دهند، در نظر می‌گیرد.

در واقع معیاری است که بیان میکند تمام استنادات برابر آن چیزی که خلق شده نیست و زمینه موضوعی، کیفیت و شهرت مجله اثر مستقیم بر ارزش استناد دارد.

این شاخص بیشتر برای استناد شبکه ای به مجلات بسیار بزرگ و ناهمگن مناسب می‌باشد.

برای محاسبه شاخص SJR کافی است به سایت [سایمگو](#) رجوع کنید. سپس شایک نشریه را وارد نمایید. برای پیدا کردن شایک ISSN مجله یا مقاله کافی است نام آن مقاله را جستجو کنید. در زیر عنوان هر مقاله کدی وجود دارد که به نام ISSN مشخص شده است. این کد را در باکس جستجوی سایت سایمگو وارد کنید

شاخص SJR تنها به تعداد استنادات یک مجله اکتفا نمی‌کند و کلیه استنادات را داری یک وزن مساوی در نظر نمی‌گیرد، بلکه حوزه موضوعی، کیفیت، پرستیژ و شهرت مجله استناد کننده می‌تواند تأثیر مستقیم بر ارزش استناد داشته باشد. در یک بازه زمانی ۳ ساله محاسبه می‌شود. این شاخص در پایگاه [اسکوپوس](#) قابل مشاهده است. یکی از انتقادات وارد بر شاخص‌های قبلی این بود که ناشران مجلات می‌توانستند توسط خود استنادی در مقالات مختلف منتشر شده در مجله، تعداد استنادات را بالا ببرند. در نتیجه شاخص‌های مختلف دستکاری داشته باشند. در محاسبه اس جی آر در صورت خود استنادی بیش از حد، امتیاز مجله افزایش نخواهد یافت.

رتبه‌بندی نشریات علمی در سایمگو (SCImago) چگونه انجام می‌شود؟

رتبه‌بندی سایمگو (SCImago) اطلاعات خود را به صورت روزانه از بانک اطلاعاتی Scopus دریافت می‌کند و آنها را به رایگان در اختیار عموم قرار می‌دهد. این اطلاعات مربوط به مقالات علمی تولیدشده از سال ۱۹۹۶ به بعد است که رتبه‌بندی سایمگو (SCImago) با استفاده از آنها هم کشورها و هم نشریات علمی را بر اساس شاخص‌های زیر نشریات را در سه چارک Q1، Q2، Q3 و Q4 رتبه‌بندی می‌کند:

۱. **SJR: SJR** میزان نفوذ و شهرت نشریه را با استفاده از تعداد استنادات وزن‌دار به مقالات سه سال گذشته در نشریه محاسبه می‌کند. این عدد از حاصل تقسیم میانگین تعداد استنادات وزن‌دار دریافت‌شده‌ی نشریه در یک سال بر تعداد کل نشریات در سه سال گذشته به دست می‌آید.

۲. **شاخص H (H-Index):** این شاخص تعداد مقالاتی از نشریه را محاسبه می‌کند که حداقل H استناد داشته‌اند. به این ترتیب، با استفاده از این شاخص بازده علمی نشریه و تأثیر علمی آن مشخص می‌شود. از این شاخص می‌توان برای رتبه‌بندی علمی کشورها نیز استفاده کرد.

۳. **تعداد کل مقالات در سال مورد نظر: [Total Docs (year)]** این عدد تعداد کل مقالاتی است که در سال انتخابی در نشریه منتشر شده است، اعم از قابل استناد یا غیرقابل استناد.

۴. **تعداد کل مقالات در سه سال گذشته: [Total Docs (three year)]** تعداد کل مقالات منتشر شده در سه سال پیش از سال انتخابی (بدون احتساب سال منتخب)

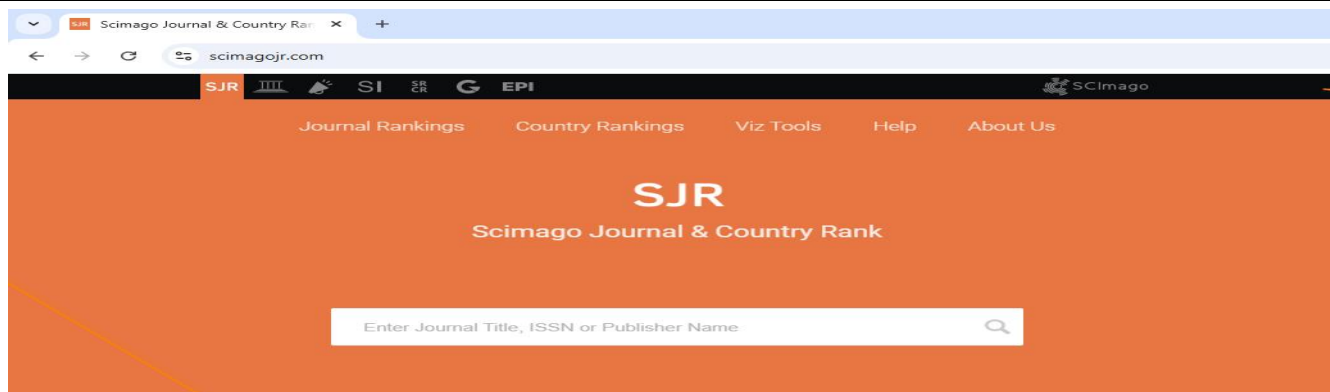
۵. **تعداد منابع (Total Refs):** تعداد کل منابع کتابشناختی که نشریه در دوره‌ی زمانی انتخاب شده به آنها ارجاع داده است.

۶. **تعداد کل مدارک قابل استناد: [Total Cites (three years)]** این عدد تعداد کل مقالات قابل استنادی است که در سه سال پیش از سال انتخابی (بدون احتساب مقالات سال منتخب) در نشریه منتشر شده‌اند.

۷. **تعداد مقالات قابل استناد در سه سال گذشته: [Citable Docs (year)]** تعداد کل مطالب قابل استناد که در سه سال پیش از سال انتخابی (بدون احتساب مطالب سال منتخب) در نشریه منتشر شده‌اند. مطالب قابل استناد شامل مقاله، نقد، و مقالات ارائه شده به همایش‌ها و کنفرانس‌های علمی هستند.

۸. **نرخ استناد به مقاله: [Cites/Docs (two year)]** میانگین تعداد استناد به ازای هر مقاله در دو سال پیش از سال انتخابی (بدون احتساب مطالب سال منتخب)

۹. **نرخ منابع به مقاله: [Ref/Docs (year)]** میانگین تعداد منابع کتابشناسی به ازای هر مقاله در سال منتخب

SNIP

شاخص اسنیپ Source Normalized Impact Per Paper این شاخص با وزن دهی به استنادها براساس تعداد کل استنادهای حوزه موضوعی مربوطه (پتانسیل استنادی پایگاه در رشته ی مربوطه) محاسبه می شود تا تفاوت رشته ها به لحاظ رفتار استنادی و نیز به لحاظ میزان پوشش در پایگاه تصحیح شود.

این شاخص بر اساس داده‌های استخراج شده از پایگاه Scopus محاسبه می گردد و در سایت www.scimagojr.com قابل دسترسی می باشد

نحوه محاسبه شاخص SNIP

در محاسبه‌ی این شاخص مانند شاخص IF میانگین استناد بر مقاله محاسبه می شود. بنابراین داریم:

$$\text{ضریب تاثیر خام مجله در یک سال معین} = \frac{\text{فراوانی استنادها در سال مورد نظر به مقالات منتشر شده در سه سال قبل}}{\text{مجموع مقالات قابل استناد منتشر شده در همان سه سال}}$$

یعنی میانگین استنادی بر مقاله در یک بازه زمانی سه ساله.

بدین ترتیب، ضریب تاثیر خام، همان ضریب تاثیر متعارف ISI است، با این تفاوت که به جای بازه‌ی زمانی دو ساله، از بازه‌ی زمانی سه ساله استفاده می‌شود.

در ادامه، ضریب تاثیر خام بر پتانسیل استنادی پایگاه در رشته‌ی مربوطه تقسیم می گردد تا تفاوت های رشته ها به لحاظ رفتار استنادی و همچنین به لحاظ میزان پوشش در پایگاه تصحیح شود. پتانسیل استنادی عبارت است از میانگین تعداد ارجاعات سه ساله بر مقاله در یک مجله.

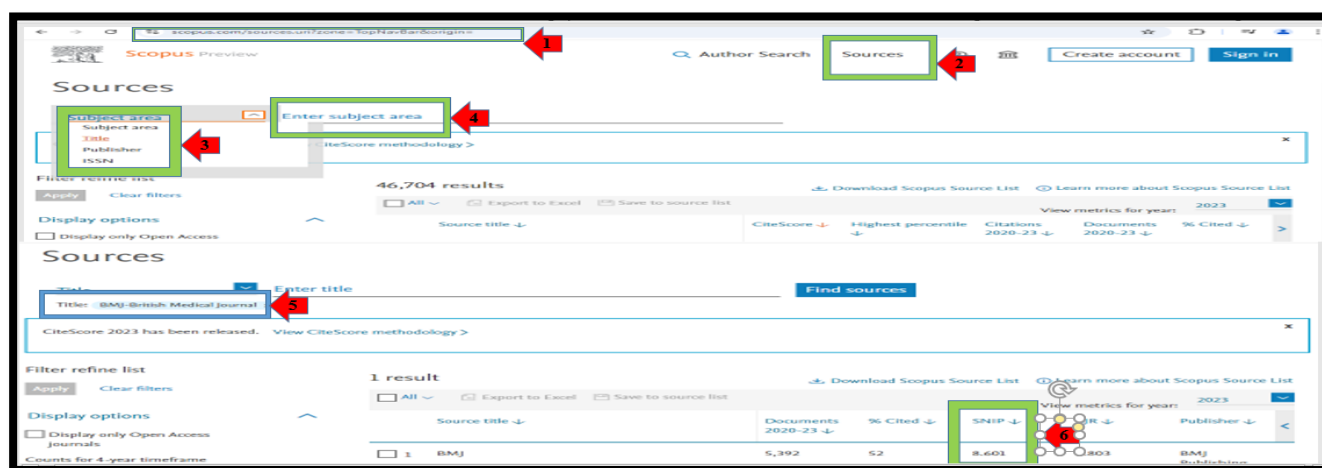
$$\text{پتانسیل استنادی} = \frac{\text{فراوانی ارجاعات (یک تا سه ساله) در مجلات استناد کننده به مجله مربوطه}}{\text{تعداد مقالات مجله استناد کننده (در سال مورد نظر)}}$$

از آنجا که تنها ارجاعاتی محاسبه می‌شود که مجلات آنها در پایگاه نمایه شده اند، این شاخص بیانگر پتانسیل استنادی پایگاه خواهد بود. در واقع پتانسیل استنادی بیانگر میزان احتمال استناد به یک منبع در یک رشته‌ی خاص است.

از تقسیم ضریب تاثیر خام مجله در سال مورد نظر بر پتانسیل استنادی در رشته تحت پوشش مجله در همان سال، SNIP یا ضریب تاثیر هنجار شده بدست می آید.

بنابراین، مراحل محاسبه‌ی SNIP به زبان ساده به شرح ذیل است:

۱. مقالاتی که به مقالات (۱-۳ ساله‌ی) یک مجله‌ی خاص استناد کرده‌اند شناسایی می‌شوند؛
۲. فهرست ارجاعات مقالات استناد کننده به این مقالات شناسایی می‌شوند؛
۳. تعداد ارجاعات هر یک از مقالات استناد کننده به این مقالات شمارش می‌شوند؛
۴. حال میانگین این استنادها محاسبه می‌شود تا پتانسیل استنادی پایگاه به دست آید؛
۵. ضریب تاثیر خام بر پتانسیل استنادی پایگاه تقسیم می‌شود تا SNIP آن به دست آید.

مزایای شاخص اسنیپ

از نظر بازه زمانی منطقی تر است
پوشش پایگاهی بهتری دارد
لحاظ کردن نوع یکسانی از منابع در شمارش استنادها و مقالات.
کمک به اعضای هیئت علمی و پژوهشگران جهت یافتن ژورنال هایی که بهترین عملکرد را در حیطه موضوعی مد نظرشان دارند
در حیطه های موضوعی که احتمال استناد به آنها کمتر است ارزش بالاتری دارد.

Citescore

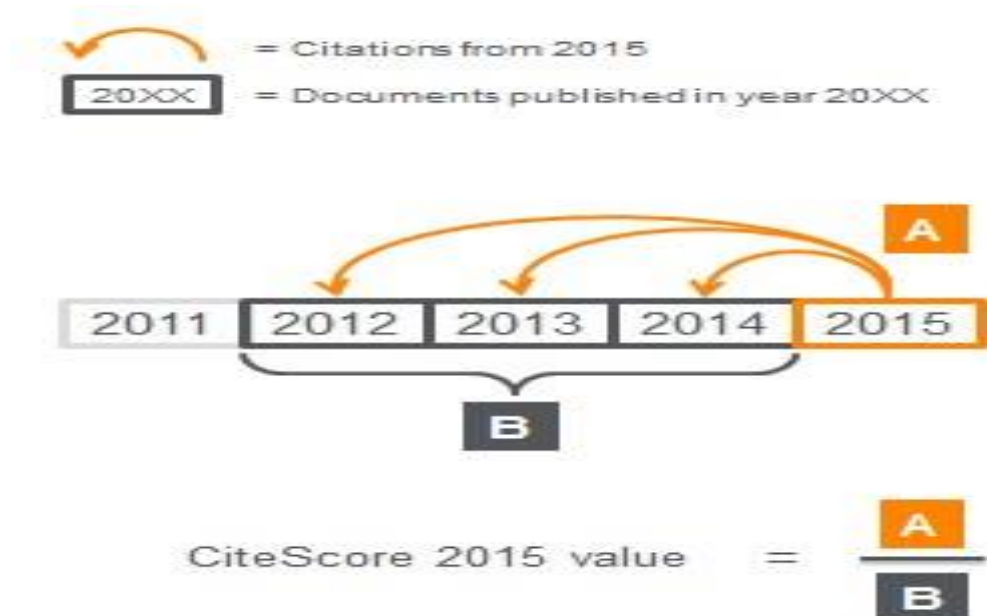
CiteScore یک معیار عملکرد است که توسط Elsevier توسعه یافته است که مجلات نمایه شده در پایگاه داده Scopus را ارزیابی می کند. میانگین تعداد استنادهای دریافت شده در یک سال خاص توسط مقالات منتشر شده در مجله طی سه سال گذشته را محاسبه می کند. این معیار برای ارزیابی تأثیر و کیفیت مجلات علمی مورد استفاده قرار می گیرد و جایگزین ضریب تأثیر سنتی برای بسیاری از محققان و مؤسسات می شود.

- خود استنادی ها در این شاخص محاسبه می شوند.

- یک مورد خاص که در Cite Score وارد محاسبه نمی گردد، مقالات In press است. از آنجایی که اسکوپوس همه مقالات را از ناشران مختلف در بر نمی گیرد، لذا برای اجتناب از اشکال در محاسبات این شاخص استنادی، مقالاتی که هنوز در شماره ای از مجله وارد نشده اند در محاسبه Cit Score وارد نمی شوند

سایت اسکور از تقسیم استنادها به مقالات سه سال اخیر بر تعداد مقالات سه سال اخیر به دست می آید. برای یادگیری اینکه شاخص سایت اسکور چطور محاسبه می شود.

برای مثال سایت اسکور ۲۰۱۵ نشریه ی نیچر متدز (Nature Methods) 15.62 است که از تقسیم تعداد استنادهایی که مقالات سال های ۲۰۱۲، ۲۰۱۳، ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ این نشریه در سال ۲۰۱۵ دریافت کرده (تعداد ۱۷۱۱۹ استناد- صورت کسر) بر تعداد مقالات این نشریه در سه سال بیان شده (تعداد ۱۰۹۶ مقاله - مخرج کسر) به دست می آید.

تفاوت Cite Score با IF

Cite Score متعلق به الزویر است. توسط اطلاعات سایت اسکوپوس محاسبه می شود و مبنای محاسبه آن سه سال است. سایت اسکور articles, reviews, , letters, notes, conference papers, و ... که توسط اسکوپوس ایندکس شده اند را در بر می گیرد.

IF متعلق به تامسون رویترز است. توسط اطلاعات web of science محاسبه شده و مدت زمان برای محاسبه آن دو سال است IF تنها اسناد ایندکس شده articles و reviews را پوشش می دهد.

No.	Title	Subject Category	Publisher/Holder	IF	IF Quartile	CiteScore	CiteScore Quartile	H-index	Indexed in	Details
1	CA: A Cancer Journal for Clinicians ISSN/ISBN: 0007-9235, 1542-4863	Hematology Oncology	Wiley, ProQuest	503.100	Q1	873.20	Q1	211	ISI, Scopus, PubMed, Embase	
2	Nature Reviews. Drug Discovery ISSN/ISBN: 1474-1776, 1474-1784	General Medicine Pharmacology	Nature, ProQuest	122.700	Q1	137.40	Q1	391	ISI, Scopus, PubMed, Embase	
3	The Lancet ISSN/ISBN: 0140-6736, 1474-547X	General Medicine	ClinicalKey, Elsevier, ProQuest	98.400	Q1	148.10	Q1	895	ISI, Scopus, PubMed, Embase	
4	New England Journal of Medicine ISSN/ISBN: 0028-4793, 1533-4406	General Medicine	ProQuest	96.200	Q1	145.40	Q1	1,184	ISI, Scopus, PubMed, Embase	

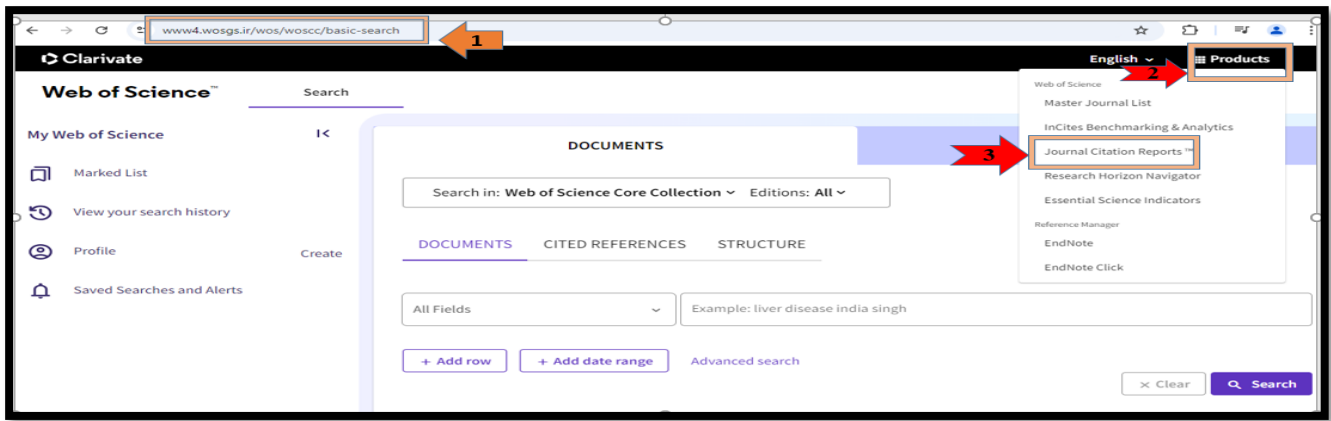
Eigenfactor

آیگن فاکتور یک شاخص رتبه بندی است که میزان اهمیت کلی یک نشریه علمی را مشخص میکنند. آیگن فاکتور Eigenfactor که توسط جوین وست و کارل برگستروم در دانشگاه واشینگتن ایجاد شد شاخص رتبه بندی است که میزان اهمیت کلی یک نشریه علمی را مشخص میکنند.

اصلی ترین ایده در خلق این شاخص این بوده که دریافت یک استناد از مجلات با کیفیت بالا، بارز شتر از دریافت استنادات متعدد از مجلات با کیفیت پایین تر است

محاسبه این شاخص برای هر مجله براساس تعداد استنادات دریافت شده یک مجله در یک دوره ۵ ساله در JCR است؛ اما با در نظر گرفتن اینکه این استنادات از کدام مجلات دریافت شده است.

مجلات با تعداد استنادات بالاتر، تأثیر و نفوذ بیشتری نسبت به مجلاتی با تعداد استنادات کمتر خواهند داشت.
• همچنین این شاخص بر خلاف impact factor خوداستنادیها (self citation) را مدنظر قرار نمی دهد و خوداستنادی در محاسبه آن تأثیری ندارد؛ یعنی ارجاعات یک مقاله به مقاله دیگر از همان مجله از محاسبه حذف می شود و در نتیجه ضریب نفوذ مجله تحت تأثیر خوداستنادی قرار نمی گیرد.

چارک Quartiles

هنگامی که شما می‌خواهید مقاله‌ای را به عنوان مرجع جهت استناد به آن پیدا کنید، باید از اعتبار مقاله و مجله‌ای که آن مقاله را به چاپ رسانده است، اطمینان حاصل نمایید. همچنین در صورتی که قصد دارید مقاله‌ای را در یک مجله خاص به چاپ برسانید می‌بایست از رتبه مجله در بین مجلات مشابه اطلاع داشته باشید. فاکتورهای گوناگونی می‌توانند در این مسیر شما را یاری کنند که یکی از آنها رتبه بندی مجلات بر اساس quartiles یا همان چارک‌ها می‌باشد. ابتدا باید تعریف شاخص quartiles و اینکه چگونه مجلات بر اساس آن طبقه‌بندی می‌شوند را بدانیم. پایگاه نشر اطلاعات تامپسون رویترز سالانه ضریب خاصی را تحت عنوان Q یا Quartiles برای هر مجله اعلام می‌کند. این فاکتور بر پایه داده‌های ضریب تاثیر در هر دسته‌بندی موضوعی برای مجلات علمی و علوم اجتماعی محاسبه می‌شود. البته یک موسسه دیگر هم (الزویر) به مجلات Q اختصاص می‌دهد. که به Q موسسه SJR هم شناخته می‌شود.

مقیاس Quartile یا چارک برای رتبه بندی مجلات در پایگاه Scimago برای مجلات Scopus بکار می‌رود. این شاخص در منبع یاب به آدرس <https://rsf.research.ac.ir/> نیز قابل رویت می‌باشد.

چارک نشان دهنده جایگاه ژورنال در حیطه تخصصی اش با توجه به SJR یا نفوذ علمی آن ژورنال می‌باشد.

در واقع در تقسیم بندی بر حسب چارک، که برای هر حیطه تخصصی بصورت جداگانه انجام می‌شود، ژورنال‌ها بر

حسب شاخص کیفی و در نتیجه اعتبار خود به چهار گروه تقسیم می‌شوند و کلمه Quartile به معنی ربع یا یک

چهارم است.

بدین معنی که این ژورنال ها به چهار گروه Q1 الی Q4 تقسیم می شوند.

بهترین ژورنال های یک حیطه تخصصی، ژورنال هایی هستند که متعلق به یک چهارم نخست ژورنال ها Q1 هستند.

نمره Q یا Quartile Score چیزی شبیه ضریب تاثیر در مجلات ISI می باشد.

در رتبه بندی مجلات Q یا به اختصار QUARTIL مقیاس در SCIMAGO:

Q1 گویای این است که مجله جزء ۲۵ درصد بالایی مجلات قرار دارد.

Q2 گویای این است که مجله از لحاظ رتبه جزء طبقه میانی یعنی ۲۵ تا ۵۰ درصد یک دسته قرار دارد.

Q3 گویای این است که مجله بین ۵۰ تا ۷۵ درصد یک طبقه قرار دارد.

Q4 نشان دهنده این است که مجله جزء ۲۵ درصد انتهایی یک طبقه قرار دارد.

Impact Factor

ضریب تاثیر یا ایمپکت فکتور معیاری است که به واسطه آن، تعداد استنادات یا همان مرجع خوردن های مقالات یک ژورنال را به طور میانگین نشان می دهند. هر چقدر که این شاخص بیشتر باشد، ارزش و اعتبار مجله هم بالاتر خواهد رفت. چون بالابودن شاخص ضریب تاثیر برای هر ژورنال نشان می دهد که تعداد سائیشن ها (citation) یا همان استناد مقالات دیگر به مقالات موجود در مجله زیاد بوده است. در واقع ایمپکت فاکتور رتبه مجله را در زیرگروه تخصصی خود به طور دقیق نشان نمی دهد.

این شاخص نشان دهنده فراوانی استنادهایی ست که در طول یک دوره زمانی مشخص به یک مقاله چاپ شده در یک نشریه داده میشود.

این شاخص نخستین بار توسط یوجین گارفیلد به کار برده شد.

نتایج این ارزیابی در **JCR** یا گزارش های ارجاع مجله چاپ میشود.

این ضریب برای مجلات بر مبنای یک دوره ۲ ساله محاسبه می گردد

جستجوی ساده جستجوی پیشرفته جستجوی موضوعی رتبه‌بندی Scopus رتبه‌بندی ISI مجلات نامعتبر منابع اطلاعاتی

Journal/Book Title Author ISSN/ISBN Publisher Indexed in

A B C D E F G H I J K L M N O Y Z

بازنشانی جستجو

ارزیابی و رتبه‌دهی مجلات به طور جداگانه، با توجه به تعداد استنادات به آن

Resource Finder
وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی
معاونت تحقیقات و فناوری
مرکز توسعه و هماهنگی اطلاعات و انتشارات علمی

تعداد نتایج: ۳۷۹۶-۳

نوع: همه مجله کتاب راهنما دسترسی: همه مشترک رایگان غیرمشترک تصویر جلد:

No.	Title	Subject Category	Publisher/Holder	IF	IF Quartile	CiteScore	CiteScore Quartile	H-Index	Indexed in	Details
1	CA: A Cancer Journal for Clinicians ISSN/ISBN: 0007-9235, 1542-4863	Hematology Oncology	Wiley, ProQuest	503.100	Q1	873.20	Q1	211	ISI, Scopus, PubMed, Embase	
2	Nature Reviews. Drug Discovery ISSN/ISBN: 1474-1776, 1474-1784	General Medicine Pharmacology	Nature, ProQuest	122.700	Q1	137.40	Q1	391	ISI, Scopus, PubMed, Embase	
3	The Lancet ISSN/ISBN: 0140-6736, 1474-547X	General Medicine	ClinicalKey, Elsevier, ProQuest	98.400	Q1	148.10	Q1	895	ISI, Scopus, PubMed, Embase	
4	New England Journal of Medicine ISSN/ISBN: 0028-4793, 1533-4406	General Medicine	ProQuest	96.200	Q1	145.40	Q1	1,184	ISI, Scopus, PubMed, Embase	

نحوه محاسبه Impact Factor

• برای مثال در سال ۲۰۰۹:

$$\text{ضریب تاثیر سال ۲۰۰۹} = \frac{\text{فراوانی استنادها در سال ۲۰۰۹ به مقالات منتشر شده در ۲۰۰۸ و ۲۰۰۷}}{\text{مجموع مقالات قابل استناد منتشر شده در ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸}}$$

• یعنی میانگین استناد بر مقاله در یک بازه زمانی دو ساله Impact Factor فقط در مورد نشریات نمایه شده در بانک اطلاعاتی Web OF Science محاسبه و منتشر می‌شود.

• فقط مجلات ISI دارای Impact Factor واقعی می‌باشند.

جستجوی Impact Factor

www.bioxbio.com

Journal IF

Google™ Custom Search

Search

Subjects

Agriculture and Forestry	Astronomy	Biology	Medicine
Chemistry	Engineering	Environmental Science	Physics
Geoscience	Management Science	Math	Social Science

PLOS Journals

[PLOS ONE](#)
[PLOS Biology](#)

Popular Journals

[Nature Communications](#)
[JBC Impact Factor](#)

جستجوی Impact Factor

PLOS Journals

[PLOS ONE](#)
[PLOS Biology](#)
[PLOS Medicine](#)
[PLOS Computational Biology](#)
[PLOS Genetics](#)
[PLOS Pathogens](#)
[PLOS Neglected Tropical Diseases](#)

Popular Journals

[Nature Communications](#)
[JBC Impact Factor](#)
[World Economy](#)
[Cell Impact Factor](#)
[Cancer Research Impact Factor](#)
[Science Translational Medicine](#)
[Journal Of Neuroscience](#)

از طریق ورود به بخش های زیر میتوانید ژورنال های مشهوری که توسط خود وب سایت پیشنهاد میشوند و بالاترین ایمپکت فاکتور را دارند و یا در لیست PLOS قرار دارند را مشاهده کنید.

• در این قسمت نیز میتوانید ژورنال ها را به صورت موضوعی مشاهده نمایید.

Subjects

Agriculture and Forestry	Astronomy	Biology	Medicine
Chemistry	Engineering	Environmental Science	Physics
Geoscience	Management Science	Math	Social Science

نقاط ضعف ضریب تاثیر

- ❑ مجلات انگلیسی زبان ضریب بالاتری می گیرند.
- ❑ مجلات دارای مقالات مروری فراوان، ضریب تاثیر بیشتری دارند.
- ❑ مجلات رایگان و یا دارای دسترسی آزاد ضریب تاثیر بالاتری دارند.
- ❑ ضریب تاثیر وضعیت مجلات را تعیین می کند و نه مقالات را
- ❑ اهمیت دادن زیاد به ضریب تاثیر می تواند باعث سو گیری مجلات و نویسندگان شود.
- ❑ ضریب تاثیر ممکن است برای رشته های گوناگون به یک اندازه کاربردی نباشد.
- ❑ دوره دو ساله فاقد منطق کافی است و باعث نادیده گرفتن برخی مقالات مهم می شود.
- ❑ مقالات استثنائی می توانند نتایج غیرواقعی ارائه دهند.
- ❑ مجلات نمایه نشده فاقد ضریب تاثیر خواهند بود.

نقاط قوت ضریب تاثیر

- ❑ ضریب تاثیر کمیتی است که می تواند شاخصی مناسب برای سنجش کیفیت مجلات باشد.
- ❑ نسبی بودن این ضریب امکان مقایسه مجلات مشابه در یک رشته را فراهم می آورد.
- ❑ متغیر بودن ضریب تاثیر در سالهای مختلف می تواند رقابت ساز باشد.
- ❑ امکان سنجش عملکرد علمی افراد، مجلات و نهادهای تحقیقاتی را فراهم می کند.

شاخص فوریت

(Immediacy Index)

- ✓ با روشی شبیه ضریب تاثیر مجلات محاسبه می شود.
- ✓ نشریه گزارش های استنادی آن را به طور منظم منتشر می کند
- ✓ شاخص آنی در پایان هر سال تعیین می شود.
- ✓ به منظور تعیین سرعت استناد مقالات یک مجله، استفاده می شود.
- ✓ برخی از شرایط فنی (نظیر تسریع در انتشار، فراوانی انتشار و ...) بر اهمیت و ارزش شاخص فوریت تاثیر می گذارند، از این رو اهمیت این شاخص، به طور معنادار، از شاخص ضریب تاثیر مجلات کمتر است.

تعداد استنادهای دریافتی در سال X

= شاخص فوریت

تعداد مقالات انتشار یافته در سال X

مثال:

اگر در سال ۲۰۲۰ تعداد ۱۰۰ استناد به مقالات فصلنامه

public health تعلق گرفته باشد و تعداد مقاله های

انتشار یافته در فصلنامه public health در همان

سال ۴۰ مقاله باشد، شاخص فوریت این مجله ۲.۵ خواهد بود.

IF Quartile

برای اینکه بتوانیم در هر زیرگروه علمی مجلات را با توجه به تعداد مجله‌های موجود در آن رده‌بندی کنیم، باید از Quartiles یا همان تقسیم‌بندی مجلات به گروه‌های Q1، Q2، Q3 و Q4 استفاده کنیم. به عنوان مثال زمانی که یک مجله در تعریف شاخص quartiles رتبه Q1 را به خود اختصاص داده است، به این معنی است که این مجله از بین چهار چارک موجود در زیرگروه تخصصی خود، در گروه چارک اول یا همان برترین چارک قرار گرفته است.

تفاوت دیگر در تعریف شاخص quartiles و تعریف ایمپکت فاکتور، در بازه نمره‌دهی است. به این صورت که نمره ایمپکت فاکتور بین یک هزارم تا سی متغیر است، در حالی که از نظر رتبه‌بندی quartile، یک مجله تنها می‌تواند رتبه‌های Q1، Q2، Q3 و Q4 را به خود اختصاص دهد.

No.	Title	Subject Category	Publisher/Holder	IF	IF Quartile	CiteScore	CiteScore Quartile	H-Index	Indexed in	Details
1	CA: A Cancer Journal for Clinicians ISSN/ISBN: 0007-9235, 1542-4863	Hematology Oncology	Wiley, ProQuest	503.100	Q1	873.20	Q1	211	ISI, Scopus, PubMed, Embase	
2	Nature Reviews. Drug Discovery ISSN/ISBN: 1474-1776, 1474-1784	General Medicine Pharmacology	Nature, ProQuest	122.700	Q1	137.40	Q1	391	ISI, Scopus, PubMed, Embase	
3	The Lancet ISSN/ISBN: 0140-6736, 1474-547X	General Medicine	ClinicalKey, Elsevier, ProQuest	98.400	Q1	148.10	Q1	895	ISI, Scopus, PubMed, Embase	
4	New England Journal of Medicine ISSN/ISBN: 0028-4793, 1533-4406	General Medicine	ProQuest	96.200	Q1	145.40	Q1	1,184	ISI, Scopus, PubMed, Embase	

Publisher/ Holder

از کجا متوجه شویم یک مجله یا کتاب خاص را در سایت کدام ناشر می‌توانیم بازیابی کرده و به آن دسترسی پیدا کنیم؟ چنانچه در ستون Publisher/ Holder نام ناشر و یا مجموعه‌ای وجود داشته باشد، با کلیک بر روی آن می‌توانید به صفحه مجله یا کتاب مربوطه راهنمایی شده و به آن دسترسی پیدا کنید.

No.	Title	Subject Category	Publisher/Holder	IF	IF Quartile	CiteScore	CiteScore Quartile	H-Index	Indexed in	Details
1	CA: A Cancer Journal for Clinicians ISSN/ISBN: 0007-9235, 1542-4863	Hematology Oncology	Wiley, ProQuest	503.100	Q1	873.20	Q1	211	ISI, Scopus, PubMed, Embase	
2	Nature Reviews. Drug Discovery ISSN/ISBN: 1474-1776, 1474-1784	General Medicine Pharmacology	Nature, ProQuest	122.700	Q1	137.40	Q1	391	ISI, Scopus, PubMed, Embase	
3	The Lancet ISSN/ISBN: 0140-6736, 1474-547X	General Medicine	ClinicalKey, Elsevier, ProQuest	98.400	Q1	148.10	Q1	895	ISI, Scopus, PubMed, Embase	
4	New England Journal of Medicine ISSN/ISBN: 0028-4793, 1533-4406	General Medicine	ProQuest	96.200	Q1	145.40	Q1	1,184	ISI, Scopus, PubMed, Embase	

شاخص: FWCI (Field-Weighted Citation Impact)

شاخص‌های مختلف ارزیابی مجلات و پژوهشگران با توجه به وابسته بودن به سال تولید و انتشار، نوع مقاله و حوزه موضوعی، برای مقایسه پژوهشگران چند حوزه موضوعی مناسب نیستند. شاخص FWCI، شاخصی نرمال شده و فارغ از سن علمی، حوزه موضوعی و نوع مقاله است، که به صورت نرمال شده برای هر فرد، مقاله یا سازمان گزارش می‌شود. FWCI توسط انتشارات الزویر ابداع شده و از پایگاه Scopus و ماژول SciVal در پایگاه اسکوپوس قابل دسترسی است. این شاخص تفاوت‌های رفتار پژوهشی در رشته‌های مختلف را مد نظر قرار می‌دهد و برای محاسبه آن، سه معیار رشته یا حیطه موضوعی، سن یا سال انتشار و نوع مقاله مد نظر قرار می‌گیرد. این شاخص قابل محاسبه برای مجموعه مقالات در سطح مقاله، فرد، مجلات، دانشگاه و کشور می‌باشد. دسترسی به این شاخص در سطح مقاله هر فرد، از پایگاه Scopus و در سطح فرد، مجلات، دانشگاه و کشور از طریق ماژول SciVal امکان پذیر می‌باشد.

* FWCI از نسبت استنادات به ازای هر مقاله تقسیم بر کل استنادات به ازای هر مقاله هم رشته، هم نوع و هم سن در پایگاه استنادی Scopus بدست می‌آید که حاصل این کسر می‌تواند یکی از حالت زیر باشد:

* FWCI برابر با عدد یک، به این معنی است که متوسط عملکرد استنادی با عملکرد استنادی هم رشته، هم نوع و هم سال در دنیا برابر بوده است.

* FWCI بیشتر از عدد یک، به این معنی است که متوسط عملکرد استنادی از عملکرد استنادی هم رشته، هم نوع و هم سال در دنیا بیشتر بوده است.

* FWCI کمتر از عدد یک، به این معنی است که متوسط عملکرد استنادی از عملکرد استنادی هم رشته، هم نوع و هم سال در دنیا کمتر بوده است.

مقالات داغ Hot Papers

مقالاتی که خیلی سریع نسبت به مقالات مشابه در همان حوزه موضوعی و همان بازه زمانی استناد دریافت می کنند به عنوان مقالات داغ شناخته می شوند. ملاک محاسبه تاریخ انتشار نیست. انتشارات ۲ سال اخیر در بازه ۲ ماه اخیر مورد بررسی قرار می گیرد و انتشاراتی که در این بازه زمانی ۲ ماهه بیشترین استناد را گرفته و در % ۰,۱ مقالات دارای استناد قرار گرفته باشد. (فقط استنادات ۲ ماه قبل را شمارشی شود نه کل ۲ سال)

مقالات پراستناد Highly cited Paper

مقالات پراستناد به مقالاتی اطلاق می شود که در یک بازه زمانی ۱۰ ساله گذشته بیشترین استناد را کسب کرده باشند و اغلب بر اساس تعداد استنادها در مقایسه با سایر مقالات در زمینه خود محک زده می شوند. این مقالات که تعداد قابل توجهی از استنادها را دریافت کرده اند نشان دهنده نفوذ و شناخت آنها در جامعه دانشگاهی است.

مقالات پراستناد اغلب دارای چندین ویژگی کلیدی هستند که به تأثیر آنها در جامعه دانشگاهی کمک می کند:

تازگی و اصالت: آنها اغلب ایده ها، روش ها یا یافته های پیشگامانه ای را ارائه می دهند که دانش را در زمینه خود ارتقا می دهد.

روش شناسی قوی: این مقالات معمولاً از روش های تحقیق دقیق و کاملاً تعریف شده استفاده می کنند و نتیجه گیری هایشان را قابل اعتمادتر و ارزشمندتر می کنند.

ارتباط: آنها به مسائل یا سؤالات مهمی می پردازند که با مخاطبان وسیعی از جمله محققان، متخصصان و سیاست گذاران طنین انداز می شود.

نوشتار و سازماندهی واضح: مقالات با استناد بالا معمولاً به خوبی نوشته شده و ساختار منطقی دارند و درک و ارجاع آنها توسط دیگران را آسان تر می کند.

بررسی جامع ادبیات: آنها اغلب شامل بررسی کامل ادبیات موجود می شوند و یافته های جدید را در زمینه بزرگ تر این حوزه قرار می دهند.

استفاده از تکنیک های نوآورانه: بسیاری از مقالات پراستناد، فناوری ها، مدل ها یا رویکردهای تحلیلی جدیدی را معرفی می کنند یا از آنها استفاده می کنند که سایرین در این زمینه مفید می دانند.

همکاری: مقالاتی که توسط تیم‌ها یا همکاری‌ها نوشته شده‌اند، اغلب توجه بیشتری را به خود جلب می‌کنند، زیرا ممکن است تخصص‌ها و دیدگاه‌های مختلفی را گرد هم آورند.

انتشار در مجلات با تأثیر بالا: آنها اغلب در مجلات معتبر و با تأثیرگذاری بالا منتشر می‌شوند که به دلیل دستیابی به مخاطبان گسترده و بررسی دقیق همتایان مشهور هستند.

استنادها در زمینه‌های کلیدی: آنها اغلب به آثار پایه‌ای تبدیل می‌شوند که در تحقیقات بعدی به آنها ارجاع داده می‌شود و به ماندگاری استناد آنها کمک می‌کند.

رسانه‌های اجتماعی و مشارکت عمومی: دیده شدن بیشتر از طریق رسانه‌های اجتماعی یا گفتمان عمومی نیز می‌تواند منجر به افزایش استناد شود.

مقالات پر استناد از طریق روش‌ها و ابزارهای مختلفی که داده‌های استنادی را تجزیه و تحلیل می‌کنند، شناسایی می‌شوند. در اینجا برخی از روش‌های اولیه وجود دارد که محققان و مؤسسات تعیین می‌کنند کدام مقالات دارای استناد بالا هستند:

شاخص‌های استناد: پایگاه‌های داده مانند **Web of Science**، **Scopus** و **Google Scholar** استنادات را در ادبیات علمی دنبال می‌کنند. این پلتفرم‌ها به کاربران اجازه می‌دهند تا مقالات را بر اساس تعداد استنادها جستجو کنند و آثار پراستناد را در زمینه‌های خاص شناسایی کنند.

معیارها و رتبه‌بندی‌ها: ابزارهایی مانند **H-index** که هم بهره‌وری و هم تأثیر استناد یک نویسنده یا یک نشریه را اندازه‌گیری می‌کند، به شناسایی مقالات پراستناد کمک می‌کند. شاخص **H** بالا نشان می‌دهد که تعداد قابل توجهی از مقالات آن نویسنده استنادهای زیادی دریافت کرده‌اند.

Altmetrics: علاوه بر تعداد استنادهای سنتی، برخی از محققان به معیارهای جایگزین یا **altmetrics** نیز نگاه می‌کنند که رسانه‌های اجتماعی، مقالات خبری و دیگر پلتفرم‌های آنلاین را دنبال می‌کنند. این دیدگاه گسترده‌تر می‌تواند به شناسایی مقالات تأثیرگذاری که ممکن است هنوز تعداد استناد بالایی نداشته باشند کمک کند.

آرشیوها و گزارش‌های سازمانی: بسیاری از دانشگاه‌ها و مؤسسات تحقیقاتی فهرستی از مقالات پراستناد خود را تهیه می‌کنند که اغلب بر اساس پایگاه‌های اطلاعاتی داخلی یا سایر نمایه‌های استنادی است.

معیارهای خاص رشته: رشته‌های مختلف ممکن است استانداردها و شیوه‌های متفاوتی برای تعیین اینکه چه چیزی یک مقاله «با استناد بالا» را تشکیل می‌دهد، داشته باشند. به عنوان مثال، ممکن است یک مقاله در یک زمینه بسیار استناد شود، حتی اگر تعداد استنادهای فوق‌العاده بالایی در مقایسه با مقالات در زمینه‌های بزرگتر نداشته باشد.

در نظر گرفتن چارچوب زمانی: سن یک مقاله می تواند بر تعداد استنادهای آن تأثیر بگذارد. ممکن است مقالات جدیدتر زمان کافی برای جمع آوری استناد نداشته باشند، بنابراین تحلیلگران اغلب مقالاتی را که در بازه های زمانی خاص (مثلاً ۵ تا ۱۰ سال گذشته) منتشر شده اند، در نظر می گیرند.

تحلیل کتاب سنجی: محققان اغلب مطالعات کتاب سنجی را برای تجزیه و تحلیل کمی داده های استنادی، گرایش ها و الگوها در بخش های بزرگ علمی انجام می دهند و به شناسایی مقالات پراستناد به طور سیستماتیک کمک می کنند.

این روش ها به طور جمعی به محققان و مؤسسات کمک می کنند تا آثار تأثیرگذار در حوزه های خود را بشناسند.

تفاوت بین مقالات پراستناد Highly cited Paper و مقالات داغ Hot Papers:

مقالات داغ آنهایی هستند که تعداد قابل توجهی از استنادها را در مدت کوتاهی دریافت کرده اند، معمولاً در دو سال گذشته. آنها منعکس کننده روندهای فعلی یا موضوعات در حال ظهور در تحقیقات هستند.

چارچوب زمانی: تعداد استنادها برای مقالات داغ در بازه زمانی بسیار کوتاه تری اندازه گیری می شود، که معمولاً بر تأثیر فوری به جای اهمیت بلندمدت تمرکز می کند.

ویژگی ها: مقالات داغ اغلب به موضوعات پرطرفدار یا مسائل فوری در زمینه خود می پردازند و ممکن است بخشی از حوزه های تحقیقاتی تازه در حال ظهور باشند. افزایش سریع آنها در استنادها می تواند نشان دهنده یک کشف به موقع یا پیشگامانه باشد.

نوسانات: مقالات داغ ممکن است نوساناتی در تعداد استنادها داشته باشند، زیرا اگر موضوع تحقیق فوریت خود را از دست بدهد یا مطالعات دیگر از نظر محبوبیت از آنها پیشی بگیرند، ارتباط آنها ممکن است در طول زمان کاهش یابد.

در اصل، مقالات پراستناد نشان دهنده تأثیر بلندمدت هستند و در زمینه های خود بنیادی هستند، در حالی که مقالات داغ، تحقیقات فعلی و پرطرفدار را با استنادهای سریع به نمایش می گذارند. هر دو نوع مقاله در درک پویایی های تحقیق ارزشمند هستند اما جنبه های متفاوتی از تأثیر دانشگاهی را نشان می دهند.

خود استنادی Self Citation

خود استنادی می تواند تاثیر مستقیم بر ضریب تاثیر داشته باشد.

خود استنادی امری طبیعی است و % ۸۰ مجلات فهرست شده در ISI دارای خود استنادی کمتر یا مساوی % ۲۰ هستند.

مجلات دارای میزان خود استنادی بالاتر از « آی اس آی % ۲۰ » را مورد بررسی قرار می دهد و چنانچه خود استنادی باعث بالا رفتن مصنوعی ضریب تأثیر آن مجله شود، نشریه مذکور از فهرست نشریات دارای ضریب تأثیر خارج می شود.

مزایای خود استنادی

خود استنادی مزایای متعددی دارد، به ویژه در زمینه های علمی و پژوهشی. در اینجا برخی از مزایای اصلی ذکر شده است:

ایجاد اعتبار: استناد به اثر خود می تواند به تثبیت تخصص نویسنده در یک زمینه خاص کمک کند و اقتدار او را در مورد موضوع تقویت کند.

زمینه سازی تحقیقات جدید: خود استنادی ها می توانند اطلاعات زمینه ای را ارائه دهند و نشان دهند که چگونه یافته های جدید بر اساس تحقیقات قبلی ساخته شده اند یا با آنها ارتباط دارند. این به خوانندگان کمک می کند تا سیر تکامل فکر در مورد یک موضوع را درک کنند.

برجسته کردن مشارکت ها: با ارجاع به آثار گذشته، نویسندگان می توانند سهم خود را در یک زمینه برجسته کنند و اطمینان حاصل کنند که تحقیقات قبلی آنها به رسمیت شناخته شده است.

تشویق گفتگوی مستمر: استناد به خود می تواند حس تداوم و گفتگوی تحقیقاتی مداوم را تقویت کند و نشان دهد که چگونه ایده ها در طول زمان توسعه یافته اند.

بهبود معیارهای استناد: خود استنادی می تواند به تعداد کلی استنادات اثر نویسنده کمک کند، که ممکن است برای تأمین مالی، ارتقاء یا ارزیابی در محیط های دانشگاهی مرتبط باشد، هر چند مهم است که از خود استنادی بیش از حد اجتناب شود.

روش شناسی یا مفاهیم شفاف سازی: به نویسندگان این امکان را می دهد تا خوانندگان را به سمت روش شناسی یا مفاهیمی که قبلاً به تفصیل توضیح داده اند راهنمایی کنند، و پیگیری استدلال های پیچیده را برای خوانندگان آسان تر می کند.

در حالی که مزایایی وجود دارد، استفاده عاقلانه از استناد به خود برای حفظ یکپارچگی تحصیلی بسیار مهم است.

معایب خود استنادی

خود تبلیغی: استناد بیش از حد خود را می توان به عنوان خود تبلیغی یا تلاشی برای افزایش معیارهای آکادمیک در نظر گرفت که منجر به شک و تردید در مورد یکپارچگی تحقیق نویسنده می شود.

تأثیر بر معیارهای علمی: نرخ های خوداستنادی بالا می تواند معیارهای استنادی مانند شاخص h را که گاهی اوقات به عنوان معیاری برای تأثیر علمی استفاده می شود، منحرف کند. این می تواند منجر به سؤالاتی در مورد اعتبار آن معیارها شود.

کاهش اعتبار: اگر دیگران تصور کنند که نویسنده به جای درگیر شدن در یک گفتگوی علمی گسترده، بیش از حد به کار خود متکی است، می تواند اعتبار و شهرت او را کاهش دهد.

خطر انزوای تحصیلی: تأکید بیش از حد بر استناد به خود ممکن است نویسنده را از کار سایر محققان جدا کند و به نظر برسد که آنها دیدگاهها یا تحولات خارجی را در این زمینه در نظر نمی گیرند.

به طور خلاصه، در حالی که خوداستنادی در صورت استفاده عاقلانه می تواند جایگاه علمی نویسنده را افزایش دهد، اگر بیش از حد یا خودخواهانه تلقی شود می تواند نتیجه معکوس داشته باشد. تعادل و اعتدال کلیدی برای اهرم استناد به خود است.